

ဒါက ကျွန်မရဲ့ အတ်လမ်းပါ

မင်္ဂလာပါ သူငယ်ချင်းတို့။ Rapture Puzzle စာအုပ် ဘယ်လိုပေါ်ပေါက်လာပုံနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ သက်သေခံချက်အနည်းငယ်ကို မျှဝေချင်ပါတယ်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာ ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချခြင်းကို တရားဝင်ခွင့်ပြုပြီး ကလေးတွေကို သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် Moses မိသားစုမှာ မွေးဖွားခဲ့တာပါ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက Moses ကလည်း သူ့နိုင်ငံမှာ ယောက်ျားလေးတွေ အသတ်ခံရတဲ့အချိန်မှာ မွေးဖွားခဲ့တာပါ။ မိဘတွေက ကျွန်တော့်ကို ပေးထားတဲ့ နာမည်က Renee ဖြစ်ပြီး “ပြန်လည်မွေးဖွားခြင်း” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။

ကျွန်မကို ခရစ်ယာန်အိမ်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့တာပါ။ ကျွန်မ အသက် ၄ နှစ် ၅ နှစ်လောက် ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်မကို ၃ ကြိမ်ခေါ်တဲ့ အသံကြားရတယ်။ အမေ့ဆီသွားပြီး ဘာလိုချင်လဲ မေးတိုင်း အမေက ကျွန်မကို မခေါ်ဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ အပြင်မှာ တစ်ယောက်ယောက် ခေါ်နေတာလားလို့ အမေက ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ သွားကြည့်တော့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး။ အိမ်ထဲက အသံလာနေတာ၊ အိမ်မှာ အမေက တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။ နှစ်အနည်းငယ်ကြာတော့ ကျွန်မရဲ့ တနင်္ဂနွေကျောင်းဆရာမက ရှမ္မေလအကြောင်းနဲ့ ဘုရားသခင်က သူ့ကို ၃ ကြိမ်ခေါ်တဲ့အကြောင်း ပြောပြတယ်။ အကြိမ်တိုင်း ဧဝံဂေလိယာ သူ့ကို ခေါ်တယ်လို့ ထင်ပေမယ့် တကယ်တော့ ရှမ္မေလရဲ့ နာမည်ကို ခေါ်နေတာက ဘုရားသခင်ကိုယ်တိုင်ပဲ။ တနင်္ဂနွေကျောင်းဆရာမကလည်း ကျွန်မလည်း အဲဒီလိုပဲ ကြံ့ခံရတယ်လို့ ပြောပြတော့ အမေက “ရှမ္မေလလိုပဲ မင်းဘဝမှာ ဘုရားသခင်က အထူးခေါ်ဆိုမှုတစ်ခု ရှိကောင်းရှိလိမ့်မယ်” လို့ ပြန်ဖြေတယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ဘုရားသခင်က မောရှေကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ စကားပြောမယ်ဆိုတာ ကြားခဲ့ရတယ်။ ဘုရားသခင်ကလည်း ကျွန်မကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ စကားပြောစေချင်လွန်းလို့ အရမ်းမနာလိုဖြစ်ပြီး ဆုတောင်းနေမိတာကို မှတ်မိတယ်။

အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ်မှာ ခရစ်ယာန်ဘာသာကနေ ထွက်သွားပြီး ပုန်ကန်တတ်သူ၊ ဒေါသနဲ့ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုတွေ ပြည့်နှက်နေခဲ့တယ်။ လူတွေကို ခွင့်လွှတ်ရမယ်၊ “ပါးတစ်ဖက်ကို လှည့်ပေးရမယ်” ဆိုတဲ့ ဘုရားသခင်ရဲ့ သွန်သင်ချက်ကြောင့် ခရစ်ယာန်ဘာသာကို မုန်းခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ အဲဒါက အားနည်းသူတွေအတွက်ပဲလို့ ခံစားရပြီး ကျွန်တော့်ကို နာကျင်စေခဲ့တဲ့သူတွေကို လက်စားချေဖို့ နေရာမရှိခဲ့ဘူး။ တကယ်တော့ ကျွန်တော် အနိုင်ကျင့်ခံနေရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ချင်ပေမယ့် ခရစ်ယာန်ဘာသာက ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ ခွင့်မပြုဘူးလို့ ခံစားရပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ လက်ညှိုးတစ်ချောင်းမှ မထောင်ဘဲ လူတွေကို ရိုက်နှက်ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အမုန်းတရားတွေနဲ့ ပြည့်နှက်လာလို့ ကိုယ့်ဘဝကိုတောင် မုန်းတီးပြီး အဆုံးသတ်ချင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေဖို့ စီစဉ်ထားတဲ့ အပတ်မတိုင်ခင် နှစ်ပတ်အလိုမှာ တစ်ယောက်ယောက်က ထာဝရဘဝအကြောင်း ပြောနေတာကို ကြားလိုက်ရပြီး ငရဲမှာ ထာဝရဒုက္ခကို ကုန်ဆုံးရမှာကို အရမ်းကြောက်လာခဲ့တယ်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မသတ်မိအောင် အသက်ရှင်ဖို့ အကြောင်းပြချက်တစ်ခု ပေးပါလို့ ဘုရားသခင်ကို အော်ဟစ်ခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို နာကျင်စေခဲ့တဲ့ လူတွေကို ခွင့်လွှတ်ဖို့နဲ့ ကျွန်တော့်အပေါ် ရက်စက်တဲ့သူတွေကို ကောင်းကောင်းဆက်ဆံဖို့ မလိုချင်လို့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်တယ်လို့ ဘုရားသခင်ကို ပြောခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို အသက်ရှင်ဖို့ တစ်ခုခုပေးမယ်ဆိုရင်၊ ကျွန်မ အသက်ကြီးပြီး သေတော့မယ့်အချိန်မှာ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်လာမယ်၊ ဒါမှ ထာဝရအသက်ကို ရရှိနိုင်ပြီး ငရဲကို မသွားနိုင်အောင်လို့ ကျွန်မ ဘုရားသခင်ကို ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ နှေးထွေးတဲ့ အရိပ်အယောင်တစ်ခု ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားထဲကို ဝင်လာပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးထသွားသလို ခံစားရတယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်မကို ဖက်နေသလို ခံစားရပြီး ချစ်ခံရတယ်လို့ ခံစားရတယ်။ ကျွန်မနာမည်ကို ခေါ်ပြီး သူတို့ ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ ပြောတဲ့ အသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရတယ်။ ကျွန်မ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လုံးဝမချစ်တဲ့အတွက် ဒါဟာ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အသံ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မ သိတယ်။ အိမ်ပြန်ပြီး ဒီအသံနဲ့ စကားပြောပြီး မေးခွန်းတွေ မေးတယ်၊ အဲဒီအသံက ကျွန်မရဲ့ မေးခွန်းတိုင်းကို ဖြေပေးတယ်။ ကျွန်မ အမြဲရှာဖွေနေတဲ့အရာ - ဘုရားသခင်နဲ့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းပဲ။ အဲဒါက ကျွန်မ အသက် ၁၃ နှစ်အရွယ်မှာ စတင်ခဲ့ပြီး ကျွန်မရဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်နဲ့ စစ်မှန်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာအဖြစ် ကြီးထွားလာခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ဖြစ်တာ ၄၀ နှစ်နီးပါးရှိပြီ၊ အချိန်ပြည့်မမှီအမှုမှာ ၃၀ နှစ်နီးပါး လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မမှာ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ခင်ပွန်းနဲ့ ယေရှုကို ချစ်တဲ့ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းတဲ့ ကလေး ၅ ယောက်ရှိတယ်။

ဘုရားသခင်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ဆက်ဆံရေးသည် ကျွန်ုပ်ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဆုံးဖြတ်ချက်များစွာချခဲ့ရပါသည်။ ကိုယ်တော်၏အသံတော်ကို ကြားခြင်းနှင့် ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူသည်များကို လိုက်နာခြင်းက ယနေ့ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိနေသည့်နေရာသို့ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ပါသည်။ တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်ရန် ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်အား မည်သို့မိန့်တော်မူခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်နာခံခဲ့ပြီး ၎င်းသည် ကြီးမားသောဆုလာဘ်ကို ရရှိစေခဲ့သည်၊ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူပြီး ၎င်းသည် အတိအကျဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်၊ သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်ရန် သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုမလုပ်ရန် ကိုယ်တော်ညွှန်ကြားခဲ့ပြီး ၎င်းသည် မှန်ကန်သောဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုဖြစ်လာခဲ့သည် စသည့် ဥပမာများစွာကို ကျွန်ုပ်ပေးနိုင်ပါသည်။ ကိုယ်တော်ကျွန်ုပ်အား မိန့်တော်မူပြီး ၎င်းသည် မမှန်ကြောင်း သို့မဟုတ် နောက်ပိုင်းတွင် နောင်တရစေသည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုချရန် ပို့ဆောင်ခဲ့သည့် အဖြစ်အပျက်များကို ကျွန်ုပ်ပြောပြနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ကိုယ်တော်၏အသံတော်ကို လိုက်လျှောက်သောအခါတွင် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်အား အမှန်တရားအားလုံးထဲသို့ အမြဲပို့ဆောင်ပေးပြီး ကျွန်ုပ်၏လမ်းကို ပြောငဲ့တန်းစေခဲ့သည်။

ကျွန်တော် အထက်တန်းကျောင်းတက်တုန်းက သင်္ချာဘာသာရပ်မှာ အရမ်းထူးချွန်ခဲ့တယ်။ သင်္ချာပညာရပ်ဆိုင်ရာ ဂိမ်းအသင်းမှာ ပါဝင်ခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့အသင်းက ပြည်နယ်ချန်ပီယံရှစ်မှာ အနိုင်ရခဲ့လို့ ဒေသခံကောလိပ်မှာ ပညာသင်ဆုအပြည့်အဝရခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ သင်္ချာဆရာကို ပြည်နယ်တစ်ခုလုံးအတွက် တစ်နှစ်တာအကောင်းဆုံးဆရာအဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ အထက်တန်းကျောင်းမှာ ကျွန်တော်တက်ခဲ့တဲ့ တခြားသင်္ချာဆရာတစ်ယောက်က သူသင်ပေးဖူးသမျှထဲမှာ အကောင်းဆုံးသင်္ချာကျောင်းသားလို့ ပြောပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ သင်္ချာစွမ်းရည်တွေနဲ့ တစ်ခုခုလုပ်ဖို့ အားပေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်နှလုံးသားက သာသနာပြုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်က လူတွေဆီ ရောက်အောင်သွားဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ပညာသင်ဆုအပြည့်အဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး သမ္မာကျမ်းစာကောလိပ်ကို သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းကို ပြောတာက ဘုရားသခင်ကို

ချီးမွမ်းချင်လို့ပါ။ ယေရှုက မသေ ၂၄ မှာ ပြောခဲ့တဲ့ ပဟေဠိနဲ့ ကြီးစွာသောဒုက္ခရဲ့ “ကာလတိုတောင်းခြင်း” အကြောင်း နားလည်နိုင်အောင် ဒီသင်္ချာစွမ်းရည်တွေကို ပေးသနားခဲ့တဲ့ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းချင်လို့ပါ။

ဒါကြောင့် ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အရာတွေကို မျှဝေပေးချင်ပါတယ်။ အဲဒီအရာအားလုံးက Rapture Puzzle စာအုပ်ကို ရေးသားပြီး အပြီးသတ်ဖို့ တွန်းအားပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ကို လုပ်ဆောင်နေဆဲဖြစ်ပြီး ၂၀၁၂ ခုနှစ်မှာ စတင်ရေးသားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပြီးမြောက်ဖို့ ၁၃ နှစ်ကျော် ကြာခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို အရာတွေကို ဆက်လက်ပြသနေတာနဲ့အမျှ စာအုပ်ထဲမှာ အပိုင်းငယ်လေးတွေကို ကျွန်တော် ထပ်ထည့်နေဆဲပါ။ ကျွန်တော် ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလကတည်းက လေ့လာပြီး သုတေသနလုပ်ခဲ့တာကြောင့် ပဟေဠိရဲ့ အစိတ်အပိုင်းအားလုံးကို နေရာတကျဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ ၂၅ နှစ်ကျော် ကြာခဲ့ပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကို ပြန်သွားရအောင်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ပဟေဠိအပိုင်းအစတွေ ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ပဟေဠိအပိုင်းအစတွေ ပေးနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် လုံးဝမသိခဲ့ဘူး။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလရောက်မှ အဲဒါကို ကျွန်တော် နောက်ဆုံးနားလည်နိုင်ခဲ့တယ်။ ၁၂ နှစ်လုံးလုံး ကျွန်မ အရမ်းရှုပ်ထွေးနေခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ လှည့်စားခဲ့သလို ခံစားရတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ကောင်းကင်သို့ချီဆောင်ခြင်းဖြစ်ရပ်တွေနဲ့ ကမ္ဘာမြေပေါ် ခရစ်တော် ဒုတိယအကြိမ် ကြွလာခြင်းအတွက် အလွန်တိကျတဲ့ ရက်စွဲတွေကို ညွှန်ပြဖို့ ပေါင်းစပ်မယ့် ပဟေဠိအပိုင်းအစတွေကိုပဲ ကျွန်မကို ပေးနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ နားမလည်ခဲ့လို့ပါ။ ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလကနေ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအထိ ဘုရားသခင်က ကောင်းကင်သို့ချီဆောင်ခြင်းရက်စွဲကို ပြနေတယ်လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့် နောက်ဆုံးမှာ အားလုံး ကိုက်ညီသွားမယ့် ပဟေဠိကြီးရဲ့ အပိုင်းအစတွေကိုပဲ ကျွန်မကို ပေးနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သဘောမပေါက်ခဲ့ဘူး။

ဒါကြောင့် ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှာ ကျွန်တော်ဆုတောင်းနေတုန်း ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ဆီလာပြီး ရှော့လမုန်ဆီ ကြွလာသလို ကျွန်တော့်ဆီ ကြွလာပြီး တစ်ခုပေးမယ်လို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဘာပဲတောင်းတောင်း ဘုရားသခင်က ပေးမှာမို့ ဆုံးဖြတ်ချက်မချခင် သေချာစဉ်းစားဖို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဘာတောင်းရမလဲဆိုတာ ခဏစဉ်းစားပြီးတဲ့နောက်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အကြီးမားဆုံးဆန္ဒ ၂ ခုနဲ့ ကိုယ်တော်ဆီ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ပထမတစ်ခုကတော့ တရားဆုံးဖြတ်ရာနေ့မှာ ကိုယ်တော်ရှေ့မှောက် ရပ်နေချိန်မှာ ဖြူစင်တဲ့စိတ်နှလုံးနဲ့ ကိုယ်တော်ရှေ့မှောက် ရပ်ပြီး ကျွန်တော့်ဘဝကို ဘယ်လိုနေထိုင်ခွင့်ရမိတာကို ကိုယ်တော် ကျေနပ်လိမ့်မယ်လို့ မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယအကြီးမားဆုံးဆန္ဒကတော့ ဘုရားသခင်ရဲ့ နိုင်ငံတော်အတွက် လူသန်းပေါင်းများစွာဆီ ရောက်အောင် ကျွန်တော့်ဘဝကို အသုံးပြုစေချင်တာပါ။ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးကို ရနိုင်ပေမယ့် ကိုယ့်ဝိညာဉ်ကိုယ် ဆုံးရှုံးနိုင်တယ်လို့ ကျမ်းပိုဒ်ကို မစဉ်းစားမချင်း ဘယ်ဆန္ဒက ပိုကြီးလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ခရစ်တော်အတွက် ကမ္ဘာကြီးကို အောင်နိုင်ပြီး ကိုယ့်ဝိညာဉ်ကိုယ် ဆုံးရှုံးနိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် တစ်ခုတည်းကိုပဲ ရွေးချယ်နိုင်ရင် ပထမတစ်ခုကို ရွေးချယ်ရမယ်လို့ ဘုရားသခင်ကို ပြောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပညာရှိရှိ ရွေးချယ်ခဲ့တယ်လို့ ကိုယ်တော် မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

ထို့နောက် သူက ကျွန်ုပ်အား “သင်သည် ငါ့နိုင်ငံတော်၌ ထာဝရအငယ်ဆုံးသောသူဖြစ်လျှင်၎င်း၊ ထာဝရကာလတစ်လျှောက်လုံး လူတိုင်းသည် သင့်ကို အလွန်နည်းပါးစွာ တွေးတောကြသော်လည်း

ငါသည် သင့်ကို ကျေနပ်လျှင်၎င်း သင်အဆင်ပြေပါမည်လော” ဟု မေးခဲ့သည်။
ကိုယ်တော်၏နိုင်ငံတော်၌ ကျွန်ုပ်သည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သည်ဟု ယူဆခံလိုပြီး အထူးသဖြင့်
ထာဝရကာလပတ်လုံး မည်သူမျှ ကျွန်ုပ်ကို အထင်သေးစေလိုခြင်းမရှိသောကြောင့် ထိုမေးခွန်းကို
ဖြေရန် အလွန်ခက်ခဲသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ သို့သော် အမှန်တကယ်အရေးကြီးသည်မှာ
ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်ကို ကျေနပ်ပြီး အခြားသူများ ကျေနပ်လျှင်လည်း အရေးမကြီးကြောင်း
ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်က “ဟုတ်ကဲ့၊
ကျွန်ုပ်အတွက်လည်း အဆင်ပြေပါမည်” ဟု ပြောခဲ့သည်။

ဒါဖြစ်ပျက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ လွန်ခဲ့တဲ့ ၉ နှစ်လောက်က ဆုံးပါးသွားတဲ့ အဖွားအကြောင်း
အိပ်မက်မက်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မက အဖွားနဲ့ အရမ်းရင်းနှီးပြီး ကျွန်မဘဝအပေါ် ကြီးမားတဲ့
လွှမ်းမိုးမှုရှိခဲ့ပါတယ်။ အိပ်မက်က အရမ်းအစစ်အမှန်ဖြစ်ပြီး တစ်ညလုံး အဖွားနဲ့
စကားပြောနေရသလိုပါပဲ။ နိုးလာတဲ့အခါ အဖွားနဲ့အတူ တကယ်ရှိခဲ့သလို ကျွန်မရဲ့နှလုံးသားက
ပျော်ရွှင်မှုကို ခံစားရတယ်။ ကျွန်မတို့ အတူတူ မကြာခဏ လုပ်လေ့ရှိတဲ့ အရာတစ်ခုက ပဟေဠိတွေ
ပေါင်းစပ်တာပါပဲ။ အဖွားက ပဟေဠိတွေ လုပ်ရတာကို နှစ်သက်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်မ
ပဟေဠိတွေကို သိပ်မကြိုက်ပေမယ့် အဖွားနဲ့အတူ အချိန်ဖြုန်းရတာကိုပဲ နှစ်သက်တာကြောင့် ပြီးဖို့
ရက်သတ္တပတ်တွေ ကြာမယ့် ပဟေဠိကြီးတွေမှာ ပါဝင်လုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်။ ပဟေဠိတွေအပေါ်
ကျွန်မရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာက ကျွန်မတို့ အတူတူ အလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ နာရီပေါင်းများစွာအတွင်းမှာ
စတင်ခဲ့တာပါ။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို ပေါင်းစပ်ဖို့ အကောင်းဆုံး ပဟေဠိကို
ပေးတော့မယ်ဆိုတာနဲ့ အဲဒီပဟေဠိရဲ့ ပထမဆုံးအပိုင်းကို ပေးတော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်မ မသိခဲ့ပါဘူး။

အိပ်မက်မက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ဇန်နဝါရီ ၁ ရက်နေ့မှာ
မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ တစ်ပါးအမျိုးသားတို့၏ တံပိုးခရာပွဲတော်နှင့် ထောင်စုနှစ်သစ်အစကို
ကိုယ်စားပြုသည်။ ကျွန်ုပ်သည် သမ္မာကျမ်းစာပရောဖက်ပြုချက်ကို သိပ်မစိတ်ဝင်စားသော်လည်း
တံပိုးခရာပွဲတော်အကြောင်း ကြားဖူးပြီး ခရစ်ယာန်အချို့က တံပိုးခရာပွဲတော်တွင်
ကောင်းကင်သို့ချီဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပျက်လိမ့်မည်ဟု သွန်သင်သည်ကို သိသောကြောင့် သခင်က
ကျွန်ုပ်အား ကောင်းကင်သို့ချီဆောင်ခြင်းသည် ရက်ပိုင်းသာလိုတော့သည့် ဇန်နဝါရီလ ၁
ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပျက်မည်ဟု ပြောနေခြင်းလားဟု တွေးမိသည်။ ကျွန်ုပ်
အလွန်စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့သည်။ ဘာမှမဖြစ်ပျက်ခဲ့ဘဲ ကိုယ်တော် ဘာကိုဆိုလိုသည်ကို တွေးမိသည်။
ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့နံနက် ၁ နာရီခန့်တွင် သခင်က ကျွန်ုပ်အား စကားပြောပြီး ဤစကားများကို
မိန့်တော်မူခဲ့သည်- “သင်သည် နှစ်ခြင်းဆရာယောဟန်ကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ လာမည့်လှည့်ဖြားမှုမှ
လူသန်းပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်ရန် တစ်စုံတစ်ခုကို ရေးသားလိမ့်မည်။ ငါ၏အသံသည်
တံပိုးခရာကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ငါပြောခဲ့သော ဖန်ဆင်းခြင်း၏နောက်ဆုံးနေ့သည် ဆဋ္ဌမနေ့ဖြစ်သကဲ့သို့”
နေ့တစ်နေ့လည်း အတူတူပါပဲ။ ခြောက်ရက်မြောက်နေ့ရဲ့ အဆုံးနဲ့ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့ရဲ့ အစမှာ
နောက်ဆုံးတံပိုးမှုတ်လိမ့်မယ်။ ခြောက်ရက်မြောက်နေ့ရဲ့ အဆုံးမှာ ငါမင်းဆီလာဖို့ စောင့်ပါ။”
ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းကိုနှိုးပြီး ဘုရားသခင် ကျွန်မကိုဘာပြောခဲ့လဲဆိုတာ ပြောပြခဲ့တာကို
ကျွန်မမှတ်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ အောက်ထပ်ကိုဆင်းပြီး အမေရိကမှာနေထိုင်တဲ့ မိဘတွေနဲ့
ညီမတွေကို ဖုန်းဆက်ပြီး ဘုရားသခင်ပြောခဲ့တာတွေကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ
အရမ်းအံ့ဩသွားခဲ့တယ်။ ကောင်းကင်တမန်က မာရီဆီပေါလာပြီး ဘုရားသခင်ရဲ့သားတော်
ယေရှုကို မွေးဖွားမယ်လို့ ပြောတုန်းကလို ခံစားမိခဲ့တာကို ကျွန်မမှတ်မိပါတယ်။ ဘုရားသခင်က
ကျွန်မကို ဘာလို့ရွေးချယ်ခဲ့တာလဲလို့ ကျွန်မခံစားမိပါတယ်။ ကျွန်မက ထူးခြားတဲ့သူမဟုတ်ပါဘူး၊
သာမန်လူတစ်ယောက်ပါ။ ဘုရားသခင်က ကျွန်မရဲ့နှလုံးသားရဲ့ ပထမဆုံးဆန္ဒကိုသာမက
ဒုတိယဆန္ဒကိုပါ ပေးခဲ့ပါတယ်။ လူသန်းပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်ဖို့ ကိုယ်တော်က ကျွန်မကို

အသုံးပြုတော့မှာပါ။

ကျွန်တော် စာတစ်စောင်ရေးပြီး နောက်ဆုံးအချိန် ပရောဖက်ပြုချက် ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်တွေနဲ့ ကျွန်တော်သိတဲ့လူတွေဆီ ပို့လိုက်တယ်။ ဇန်နဝါရီလ ၆ ရက်နေ့ကုန် ဒါမှမဟုတ် ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်နေ့အစမှာ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ပြောပြခဲ့တယ်။ အဲဒါက သခင်က ကျွန်တော့်ကို ပြောနေတာဖြစ်ပြီး တစ်နည်းနည်းနဲ့ အဲဒီစာကို ရေးခြင်းအားဖြင့် လူသန်းပေါင်းများစွာဟာ သခင်ကို သိကျွမ်းလာလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ပဟေဠိအပိုင်းအစတွေပေးပြီး ၂၅ နှစ်တာ ခရီးတစ်ခုကို စတင်စေနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် လုံးဝမသိခဲ့ဘူး။ ဇန်နဝါရီလ ၆ ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော် စောင့်နေခဲ့ပြီး သခင်နဲ့ အံ့သြဖွယ်ကောင်းတဲ့ စကားစမြည်ပြောဆိုနေခဲ့တယ်။ သန်းခေါင်ယံမတိုင်ခင်မှာ ကျွန်တော် အပိုင်ကလာပြီး ဘုရားသခင် ဘယ်တော့ကြွလာမလဲလို့ မေးခဲ့တာကို ကျွန်တော် မှတ်မိတယ်။ ကိုယ်တော်က ကျွန်တော့်ကို နည်းနည်းထပ်စောင့်ဖို့ ပြောတယ်။ သန်းခေါင်ယံကျော်ပြီး မိနစ်အနည်းငယ်အကြာမှာ ကျွန်တော် ဆိုဖာပေါ်မှာထိုင်ပြီး ပြတင်းပေါက်ကနေ ကြည့်နေတုန်း ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ပြင်းထန်စွာ တုန်ခါလာတယ်။ ဒါက တစ်မိနစ်လောက် ကြာခဲ့တယ်။ ရုတ်တရက် စတင်ပြီး ရုတ်တရက် ပြီးဆုံးသွားတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆုံးအတွေးက ခရစ်တော်၌ သေလွန်သူများသည် မကြာသေးမီကမှ ရှင်ပြန်ထမြောက်ပြီး ယခု ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခံရတော့မည်ဟု တွေးခဲ့မိခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ တုန်ခါမှုဆိုတာ ဘာလဲလို့ ဘုရားသခင်ကို မေးတော့ စောင့်ဖို့ မိန့်တော်မူခဲ့တယ်။ တစ်မိနစ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ်က ပြန်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် တုန်ခါလာပါတယ်။ ဒုတိယအကြိမ် တုန်ခါနေချိန်မှာ ခြေထောက်အိပ်ပျော်သွားတဲ့အခါ ခံစားရသလို ပါးစပ်က တဆစ်ဆစ်နဲ့ တုန်ခါလာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီခံစားချက်က ကျွန်တော့်ပါးစပ်ထဲမှာ၊ အထူးသဖြင့် နှုတ်ခမ်းတစ်ဝိုက်မှာ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေ ဘာလို့ တဆစ်ဆစ်တုန်နေတာလဲလို့ ဘုရားသခင်ကို မေးတော့ ဘုရားသခင်က ဒါဟာ ဘယ်အချိန်မှာ တုန်ခါနေတယ်ဆိုတာကို ကိုယ်စားပြုတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ **ဟေရှာယသည် ထာဝရဘုရားကို မြင်တော်မူ၏**မီးခဲများသည် သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို ထိမိပြီး **သူ့အပြစ်ကို ဆေးကြောခြင်းခံရပြီး** တုန်ခါမှု ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသည်။ ကျွန်မ အလွန်ထိတ်လန့်သွားပြီး ဒါတွေအားလုံး ဘာကိုဆိုလိုမှန်း တွေးမိသည်။ ကောင်းကင်ဘုံသို့ ချီဆောင်ခြင်းသည် ယခုမှ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ကျွန်မကို ချန်ထားခဲ့ခြင်းလားဟု တွေးမိသည်။ ကျွန်မတွင် မေးခွန်းများစွာ ရှိနေသည်။ ဘုရားသခင်က ကိုယ်တော်၏ မေတ္တာပြည့်ဝသော လက်တော်ဖြင့် ကျွန်မကို ဖက်ထားသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။ ကျွန်မအပေါ်ထားရှိသော မေတ္တာကို ကိုယ်တော် အာမခံပြီး ဂျူးပွဲတော်များကို လေ့လာရန် လိုအပ်ပြီး အိပ်ရာဝင်နိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်မှာ ဘုရားသခင်က အရာအားလုံးကို ရှင်းပြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်ခဲ့လို့ ကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်ပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။ နောက်တစ်နေ့မှာ ဘာမှရှင်းပြချက်မရှိဘဲ ကုန်ဆုံးသွားတယ်။ နေ့တိုင်းဟာ ၁၂ နှစ်နီးပါး ဘာမှရှင်းပြချက်မရှိဘဲ ကုန်ဆုံးသွားတယ်။ သခင်ဘုရား မိန့်တော်မူခဲ့တာတွေကို ကျွန်တော်သိပြီး ပွဲတော်တွေကို လေ့လာပြီး အရာအားလုံးကို နားလည်အောင် ကြိုးစားပေမယ့် မရခဲ့ဘူး။ အဲဒီ ၁၂ နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ ကျွန်တော် အထီးကျန်ပြီး စိတ်ရှုပ်ထွေးနေခဲ့တယ်။ သခင်ဘုရားက ကျွန်တော်ကို စောင့်ဖို့ပဲ ပြောခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ မေးခွန်းအားလုံးကို အဖြေပေးလိမ့်မယ်၊ ပြီးတော့ အရာအားလုံးကို ကျွန်တော် နားလည်လာလိမ့်မယ်လို့ပဲ ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီ ၁၂ နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာက ၂၀၀၂ ခုနှစ် နွေဦးရာသီမှာ ခရစ်တော်မွေးဖွားခြင်း ဘုရားကျောင်းကို

ဝင်ရောက်စီးနင်းခဲ့တာပါပဲ။ ၂၀၀၅ ခုနှစ် အပြစ်ဖြေရာနေ့ မတိုင်ခင် ၁၂၉၀ ရက်အလိုမှာ လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့တွေက ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ ဗီမာန်တော်ခံတပ်ဖြစ်ပြီး မသံ ၂၄ မှာ ယေရုရည်ညွန့်ခဲ့တဲ့ သန့်ရှင်းရာဌာနဖြစ်ကြောင်း သခင်ဘုရားက ကျွန်တော့်ကို ပြသခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာ ဖျက်ဆီးခြင်းဖြစ်စေတဲ့ ရွံရှာဖွယ်အမှုက အဲဒီမှာ ဖြစ်ပျက်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ ဒါ့အပြင် ခုနစ်ခုမြောက် အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း ကျွန်တော်သိတယ်။ နေရက်ဟာ အရေးပါခဲ့ပြီး ဖန်ဆင်းခြင်းကတည်းက နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ ကုန်ဆုံးချိန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ထောင်စွန့်သစ်စတင်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒီအရာအားလုံးဟာ ပဟေဠိတစ်ခုရဲ့ အပိုင်းအစတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် မသိခဲ့ပါဘူး။

၂၀၁၂ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ကိုယ်တော်နှင့်အတူ ကခုန်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားဟု မေးမြန်းသောအခါ ကိုယ်တော်သည် ဤအရာများအကြောင်း ကျွန်ုပ်အား ထပ်မံပြောဆိုခဲ့သည်။ သူက ကျွန်တော့်ကို ခုနစ်ထပ်ကို ခေါ်သွားခဲ့တယ် တံတော်များနေ။ ၂၀၁၂ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ YouTube ချန်နယ်ကို စတင်ခဲ့ပါတယ်။ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့မှာ ကောင်းကင်ယံကို ချီဆောင်ခံရမယ်လို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ပြောနေတယ်လို့ ကျွန်တော် တစ်ဖန် ယူဆခဲ့ပါတယ်။ တံတော်နေ့။ မဖြစ်တဲ့အခါ ကျွန်မ ဒေါသထွက်ပြီး ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို ဘာကြောင့် လှည့်စားနေတာလဲလို့ ဘုရားသခင်ကို မေးခဲ့တယ်။ ဒေါသထွက်ပြီး နာကျင်နေတဲ့ ရက်အနည်းငယ်အကြာမှာ ကျွန်မ ဘုရားသခင်ဆီ ပြန်လာခဲ့ပြီး ကျွန်မရဲ့ ဆိုးရွားတဲ့ သဘောထားအတွက် စိတ်မကောင်းကြောင်းနဲ့ ခွင့်လွှတ်မှုကို တောင်းခံကြောင်း ပြောပြခဲ့တယ်။ ဆက်လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလားလို့ သူမေးခဲ့တယ်။ ကျွန်မ အံ့အားသင့်သွားတယ်။ ကျွန်မ ပြီးသွားပြီလို့ ထင်ခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို လှည့်စားနေတယ်လို့ ထင်ရရင်တောင် ကျွန်မ နာခံပြီး လိုက်နာမလားဆိုတာ သိဖို့ စမ်းသပ်မှုတစ်ခုပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်မ ဆက်လုပ်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီလို့ ပြောခဲ့တယ် - ဒီအရာအားလုံးဟာ နှစ်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက်မှာ အရာအားလုံး အဓိပ္ပာယ်ရှိလာမယ့် ပဟေဠိအပိုင်းအစတွေဆိုတာ လုံးဝမသိသေးပါဘူး။ သူ ကျွန်မကို ညွှန်ပြတဲ့ နောက်ရက်စွဲက ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့ပါ။ ဟာနကာနေ့။ ခင်ဗျား ခန့်မှန်းနိုင်လောက်ပြီလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ် - အဲဒီနေ့မှာလည်း ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီအချိန်မှာတော့ ဒါဟာ တစ်နေရာရာကို ဦးတည်နေတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် စတင်ခံစားမိနေပါပြီ။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်နေ့မှာ ကျွန်မရဲ့ ဓမ္မအမှုတော်ဆောင်ဌာနကို သွားခဲ့တယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်မရဲ့ခန်းထဲကို လာပြီး လက်ဆောင်တစ်ခု ပေးခဲ့တယ်။ တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်မကို လက်ဆောင်ပေးဖို့ လာပြောတယ်လို့ သူတို့ပြောတယ်။ ကျွန်မရဲ့ သမီးတစ်ယောက်က ကျွန်မနဲ့အတူ ရုံးခန်းထဲမှာရှိနေပြီး ဘာထင်လဲလို့ မေးတယ်။ ကျွန်မက “ဒါ ပဟေဠိတစ်ခုပဲ” လို့ ပြောလိုက်မိတယ်။ ဘယ်လိုသိလဲဆိုတာ ကျွန်မ မသိပေမယ့် ပဟေဠိတစ်ခုလို့ပဲ ခံစားမိတယ်။ အရင်က ပဟေဠိတစ်ခု လက်ဆောင်မရဖူးပေမယ့်ပေါ့။ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ပဟေဠိတစ်ခုပဲဆိုတာ သိသာတယ်။ အင်း၊ ထူးဆန်းလိုက်တာလို့ တွေးမိတယ်။ နာမည်မရှိဘူး။ ဘယ်သူ့ဆီကလာမှန်းလည်း မသိဘူး။ အိမ်ပြန်ပြီး နာရီအနည်းငယ်အတွင်းမှာပဲ ပြီးအောင်လုပ်လိုက်တယ်။ ထောင့်စွန်းတွေ၊ အနားစွန်းတွေ မပါတဲ့ ကျွန်မလုပ်ဖူးသမျှထဲမှာ အထူးဆန်းဆုံး ပဟေဠိပဲ၊ အပိုင်းအစအားလုံးက ပုံသဏ္ဌာန်နဲ့ အရွယ်အစား အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ အပိုင်းအစတချို့က ကြီးမားပြီး တချို့ကတော့ သေးငယ်တယ်။ လှပတဲ့ ပဟေဠိတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဘုရားသခင်ရဲ့ ရှေ့မှောက်တော်ကို ခံစားလိုက်ရတယ်။ အဖွားနဲ့

ကျွန်မမက်ခဲ့တဲ့ အိပ်မက်ကို သတိရမိတယ်။ ချစ်သူများနေ့ဆိုတာ သဘောပေါက်လိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဒါအားလုံးဟာ ပဟေဠိတစ်ခုဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်က ကျွန်မကို တစ်ခုချင်းစီ ပေးနေပြီး တစ်နေ့မှာ အားလုံး ပေါင်းစပ်ပြီး ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိလာမယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သဘောပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလမှာပဲ မစ္စတာအိုဘားမားက ဂျေရုဆလင်မြို့ကို သွားဖို့ အစီအစဉ်ကို ကြေညာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ဗိမာန်တော်တောင်ပေါ်မှာ ရပ်နေနိုင်ပြီး ဒါဟာ ဖျက်ဆီးခြင်းရဲ့ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းတဲ့ အရာဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ပရောဖက်ပြုချက် ဝက်ဘ်ဆိုက်တချို့မှာ ပြောဆိုမှုတွေ အများကြီး ရှိခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်ဟာ ဒီယေလရဲ့ ခုနှစ်ဆယ်ပြည့် မွေးနေ့ရဲ့ အစပဲလို့ တချို့လူတွေ ထင်ကြတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်ရတယ်။ တစ်ပတ်အကြာမှာ မစ္စတာ အိုဘားမားကို နိဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခဲ့တာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာ တဲတော်နေ့ကို အောက်မေ့ပြီး ကစ်လီဗ် ၂၄ မစတင်ခင် နာရီအနည်းငယ်အလိုမှာ ဆုချီးမြှင့်ခံခဲ့ရပါတယ်။ ဟဲဂဲ ၂ က ထာဝရဘုရားဟာ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးကို

တုန်လှုပ်စေပြီး လူမျိုးအပေါင်းတို့ရဲ့ အလိုဆန္ဒတွေကို သူ့ဆီ ယူဆောင်လာတယ်ဆိုတဲ့ တိကျတဲ့ ရက်စွဲတွေကို ညွှန်ပြနေတာကို ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ မစ္စတာ အိုဘားမားကို နိဘယ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုရှင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခံရပြီး ၂၀၁၃ ခုနှစ် မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့ကို ရောက်လာတဲ့ ၁၂၆၀ ရက်ကို ကျွန်တော် ရေတွက်ခဲ့ပါတယ်။ မစ္စတာ အိုဘားမားဟာ ဘက်သလီဟင်မြို့ကို သွားပြီး ခရစ်တော်မွေးဖွားခြင်း ဘုရားကျောင်းရဲ့ ဂူမှာ ရပ်နေမယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ဆိတ်ညံ့ခြင်းရဲ့ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းတဲ့ အရာဖြစ်ပြီး အဲဒါက ဆိတ်ညံ့ခြင်းရဲ့ နောက်မှာ ဆိတ်ညံ့ခြင်းပဲလို့ ကျွန်တော် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ကောင်းကင်ဘုံကို ချီဆောင်ခြင်း အခမ်းအနား ပါဝင်သင့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်တုန်းက မစ္စတာ အိုဘားမားဟာ ဂျေရုဆလင်မြို့ကို သွားဖို့ပဲ ပြောခဲ့ပြီး ဘက်သလီဟင်မြို့ကို သွားဖို့ ဘာမှ မပြောခဲ့ပါဘူး။ ခရစ်တော်မွေးဖွားခြင်း ဘုရားကျောင်းကို သွားဖို့ သူ့ရဲ့ အစီအစဉ်တွေကို နောက်ဆုံးမှာ ကြေငြာလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်တော် မယုံနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ အဲဒါ ဖြစ်လာပါပြီ။

သင်တို့ထဲက တချို့က မစ္စတာအိုဘားမားဟာ ဂူထဲမှာ ရပ်နေတာ ဘုရားသခင်အတွက် ဘယ်လို စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းပြီး နေ့စဉ်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ဘယ်လိုရပ်တန့်စေခဲ့လဲဆိုတာကို တွေးနေကြပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းပြီ၊ နေ့တိုင်း၊ ရာပေါင်းများစွာနဲ့ မကြာခဏဆိုသလိုတိကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းမှ လူထောင်ပေါင်းများစွာသည် ယဇ်ပူဇော်ရန် Nativity ဘုရားကျောင်းတွင် တန်းစီနေကြသည်။ ပီသတို့၏အပြစ်များအတွက် ပေးဆပ်ရန်နှင့် သူတို့ကို ပေးသနားရန် ဤကမ္ဘာမြေသို့ ကြွလာသည့်အတွက် ထာဝရဘုရားအား အလှူငွေကောက်ခံခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပူဇော်သက္ကာပြုခြင်း ထာဝရအသက်။ ဤသည်မှာ ထာဝရဘုရားနှစ်သက်တော်မူသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ မစ္စတာအိုဘားမားနှင့် သူ၏အဖွဲ့သားများ ထိုနေရာသို့သွားသည့်နေ့တွင် အခြားမည်သူမျှ ဝင်ရောက်ခွင့်မရှိပါ။ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကျေးဇူးတော်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည် ထိုနေ့တွင် ရပ်တန့်သွားပြီး သူသည် မြေကြီးပေါ်သို့ ကြွလာခြင်းအတွက် ယေရှုအား ချီးမွမ်းခြင်း သို့မဟုတ် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပူဇော်ရန် ထိုနေရာသို့ မသွားခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ် အာမခံနိုင်ပါသည်။ သူသည် ဂူတွင်ရပ်နေစဉ် မည်သို့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိရသော်လည်း သူ၏နှလုံးသားသည် နှိမ့်ချမှုမရှိ၊ ယေရှုအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပူဇော်ခြင်း သို့မဟုတ် သခင်အဖြစ် အသိအမှတ်မပြုကြောင်း ကျွန်ုပ် သေချာပါသည်။ မစ္စတာအိုဘားမား ပြောခဲ့သည်ကို တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး အတိအကျသိလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ ၎င်းသည် ကျယ်လောင်စွာဖြစ်စေ၊

သူ၏ကိုယ်ပိုင်အတွေးဖြင့်ဖြစ်စေ ထိုနေ့တွင် ထာဝရဘုရားအတွက် အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းပါသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ၎င်းသည် ထာဝရဘုရားအတွက် အလွန်စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသောကြောင့် အမေရိကနှင့် ကမ္ဘာ့အများစု ပျက်စီးခြင်းအတွက် ရက်ပေါင်း ၄၀ ရေတွက်ခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။

ဤရွံရှာဖွယ်အမှု ဖြစ်ပျက်ပြီးနောက်၊ ထာဝရဘုရားသည် ကျွန်ုပ်အား ခုနစ်ခုမြောက်သောအမှုကို ညွှန်ပြတော်မူ၏။ တဆေးမဲ့မုန့်နေ။ ကျွန်တော် ရက်တွေကို ရေတွက်ကြည့်တော့ ၁၂၆၀ နှ့် ၁၃၃၅ ရက်တွေကို ရွံရှာဖွယ်ကောင်းတဲ့ အရာဖြစ်ပျက်မယ့်အချိန်ကနေ လူသူကင်းမဲ့တဲ့နေ့အထိ ရက်ပေါင်း ၄၀ စတင်ရေတွက်သင့်တယ်ဆိုတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ နီနေဝေမြို့ကို ပေးခဲ့သလိုပဲ အမေရိကကိုလည်း ရက်ပေါင်း ၄၀ ကျေးဇူးတော်ကာလ ပေးနေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ရက်ပေါင်း ၁၂၉၀ ကို ရေတွက်ကြည့်တော့ ရွံရှာဖွယ်ကောင်းသော ရက်စွဲဖြစ်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် တံပိုးခရာပွဲတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့မှ ရက်ပေါင်း ၁၂၆၀ ကို ကျွန်ုပ်ရေတွက်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ပြုကုသိန်တွင် တဆေးမဲ့မုန့်နေဖြစ်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် အပြစ်ဖြေရာနေ့သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ထိုနေ့မှ ၁၃၃၅ ရက်ကို ရေတွက်ပြီး ၂၀၁၆ ခုနှစ်တွင် ဟာနကာပွဲတော်အစသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ဒီဃေလ ၁၂ တွင် ၁၃၃၅ ရက်ကုန်ဆုံးသူများသည် ကောင်းချီးခံစားရမည်ဟု ဖော်ပြထားပြီး ဟဂုံ ၂ တွင် နှစ်ဆယ့်လေးရက်မြောက်နေ့အထိ ကိုးရက်မြောက်နေ့ဟာနကာလ သို့မဟုတ် ဧဝရက်တွင် သင်္ဘောသဖန်းပင်၌ အသီးမတွေ့ရသော်လည်း ယနေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကောင်းချီးခံစားရလိမ့်မည်။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာရှိသောနေ့သည် ၁၃၃၅ ရက်ရေတွက်မှု၏အဆုံးတွင်ရှိသော ဟာနကာ၏ ပထမဆုံးနေ့ဖြစ်သည်။ ဂဏန်းအားလုံး ကိုက်ညီပါသည်။ ကျွန်မ အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားနေမိတယ်။

ဒါပေမယ့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့မှာတော့ ပီတိဖြစ်ခြင်း ဒါမှမဟုတ် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း အဖြစ်အပျက်တွေ မရှိဘဲ ရောက်ရှိလာပြီး ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီတစ်ခါလည်း ကျွန်မ အရမ်းရှုပ်ထွေးနေပြန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပဟေဠိရဲ့ အပိုင်းအစတွေ အရမ်းများလွန်းတာကြောင့် ပဟေဠိကို လွှင့်ပစ်လိုက်ပြီး မှားနေတယ်လို့ ပြောဖို့တောင် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မ တစ်ခုခု လွတ်သွားပုံရတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒါ ဘာလဲ။

၅ လခန့်အကြာ ၂၀၁၃ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏စိတ်ပျက်အားငယ်မှုကို ဘုရားသခင်ထံ တစ်ဖန်ပြန်လည်ဖော်ပြခဲ့ပြီး ကျမ်းစာက ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ ၂ ရက်နေ့ကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ညွှန်ပြထားသော်လည်း ကိုယ်တော် အဘယ်ကြောင့် မကြွလာသနည်းဟု မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်က “နီနေဝေသည် နောင်တရပြီး ကိုယ်တော်သည် ကိုယ်တော်၏တရားစီရင်ခြင်းကို နှောင့်နှေးစေခဲ့သည်။ ဤပဟေဠိသည် အမေရိကန် နောင်တရမှုသာ အဓိပ္ပာယ်ရှိသော်လည်း သူတို့ နောင်တမရခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်၏တရားစီရင်ခြင်းကို အဘယ်ကြောင့် နှောင့်နှေးစေသနည်း” ဟု မေးခဲ့ပါသည်။ သခင်က “နောင်တမရဘူးဆိုတာ သေချာလား” ဟု ပြန်ဖြေခဲ့ပါသည်။ ကျွန်ုပ်က “ဟုတ်ကဲ့၊ အမေရိကန် နောင်တရခဲ့ရင် ဒီအကြောင်းကို ကျွန်တော် ကြားရလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် သေချာပါတယ်” ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။ ကိုယ်တော်က “သင် အရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခု လွတ်နေတယ်။ ရှာပါ” ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ၎င်းက ကျွန်ုပ်အား မျှော်လင့်ချက်ပေးခဲ့ပါသည်။ တစ်ခုခု လွတ်သွားပါသလား။ ထို့ကြောင့် Google တွင် “America repents May 2013” ကဲ့သို့ ရိုက်ထည့်လိုက်ရာ ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလ ၂ ရက်နေ့အထိ ၃ ရက်ကြာ

ဆုတောင်းခြင်းနှင့် အစာရှောင်ခြင်းအကြောင်း ပြောဆိုနေသော ဝက်ဘ်ဆိုက်တစ်ခုကို တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် ဧပြီလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ ဘုရားကျောင်းခေါင်းဆောင်များက ၃ ရက်ကြာ အစာရှောင်ခြင်းကို ခေါ်ယူခဲ့ပြီး အနည်းဆုံး နိုင်ငံပေါင်း ၂၈ နိုင်ငံသည် ဤအစာရှောင်ခြင်းတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက ယုံကြည်သူတွေဟာ အမေရိကန်ကို ကရုဏာပြုဖို့ ဘုရားသခင်ဆီ ၃ ရက်အတွင်း ဘယ်လိုအော်ဟစ်တောင်းဆိုခဲ့ကြလဲဆိုတာ ကျွန်တော်မြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဧပြီလ ၃၀ ရက် အမေရိကမှာ အမျိုးသား နောင်တရနေ့ဖြစ်ပြီး မေလ ၂ ရက်နေ့ဟာ အမေရိကမှာ အမျိုးသားဆုတောင်းနေ့ပါ။ ၄၀ ရက်ကြာ စမ်းသပ်ကာလကုန်ဆုံးချိန်မှာပဲ ဘုရားသခင်က အမေရိကကို ကရုဏာပြုဖို့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက ဘုရားသခင်ထံ ၃ ရက်ကြာ တောင်းဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်မငဲ့တယ်။ ရယ်တယ်။ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ အပိုင်းအစကို ကျွန်မတွေ့ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဘုရားသခင်က “သေတာကို အောက်မေ့လော့” လို့ မိန့်တော်မူခဲ့တယ်။ သူမဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ သတို့သမီးကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ရွေးချယ်ခံရတဲ့ အပျိုစင်သတို့သမီးဖြစ်ပြီး သူမရဲ့လူတွေကို ၃ ရက်ကြာ အစာရှောင်ဖို့ တောင်းဆိုခဲ့တယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ တွေးမိခဲ့တယ်။ အစာရှောင်ခြင်းရဲ့ တတိယမြောက်နေ့မှာ သူမဟာ အသက်ကိုစွန့်ပြီး သူမရဲ့ လူတွေကို ဖျက်ဆီးခြင်းကနေ ကယ်တင်ဖို့ ဘုရင်ဆီ ချဉ်းကပ်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာ သူမရဲ့တောင်းဆိုချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့ပြီး သူမရဲ့လူတွေကို ကယ်တင်ခဲ့ပါတယ်။ ယောနန် သေတာရဲ့ ဇာတ်လမ်းရဲ့ ကြိုတင်မြင်ကွင်းကို ကျွန်မမြင်တွေ့ခဲ့ရပြီး ဘုရားသခင်က သူ့ရဲ့တရားစီရင်ခြင်းကို နှောင့်နှေးစေနေတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ မသင်္ဂ ၂၅ နဲ့ ဗျာဒိတ် ၁၀ မှာ ဒီနှောင့်နှေးမှုကို ကျမ်းစာထဲမှာ တွေ့ရှိရတယ်ဆိုတာ ကျွန်မမြင်တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီနှောင့်နှေးမှု ဘယ်တော့ပြီးဆုံးမလဲဆိုတာကို ကျွန်မ စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။

အပိုင်းအစအားလုံးက ၂၀၁၆ ခုနှစ်ကို ဒီယေလ၏ ခုနစ်ဆယ်မြောက် နှစ်ကုန်ဆုံးချိန်အဖြစ် ညွှန်ပြနေသည်။ တစ်ပတ်။ မသင်္ဂ ၂၅ နှင့် ဗျာဒိတ် ၁၀ တွင် ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ကိုယ်တော်၏တရားစီရင်ခြင်းကို နှောင့်နှေးစေခဲ့ပြီး မသင်္ဂ ၂၄ တွင် ကိုယ်တော်မိန့်တော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ဒုက္ခကာလကို တိုစေခဲ့သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်ရဲ့ ဟာနုကာပွဲတော် ရောက်လာပြီး ပြီးဆုံးသွားတဲ့အခါ အရာအားလုံး ပြီးဆုံးသွားပြီလို့ ကျွန်တော် ထင်ခဲ့မိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီယေလရဲ့ ခုနစ်ဆယ်နှစ်မြောက်မှာ မရှိခဲ့ဘူးဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်ကနေ ၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ဒီအဖြစ်အပျက်အားလုံးဟာ အနာဂတ်မှာ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာရဲ့ ရှေ့ပြေးနိမိတ်တစ်ခုသာ ဖြစ်ရမယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နှည်းနှည်းနဲ့ အဲဒါ မမှန်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိပြီး ဘုရားသခင်က ဒီအရာတွေကို ကျွန်တော့်ကို ပြသခဲ့ပြီး ကျွန်တော် တစ်ခုခု လိုအပ်နေသေးတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အခုဆိုင်ရင် ၉ နှစ်ကျော်သွားပါပြီ။ ၉ နှစ်ကျော်ကြာအောင် ဘုရားသခင်ရဲ့ အချိန်ဇယားမှာ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ အခြေအနေကို ရှာဖွေဖို့ ကြိုးစားနေခဲ့ပါတယ်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၇ ရက်နေ့ညမှာ ကျွန်တော် နှစ်ကြိမ်လှုပ်ခဲ့တာဟာ တံပိုးခရာပွဲတော်ရဲ့ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့နဲ့ အပြစ်ဖြေရာနေ့ကို သုံးရက်အကြာမှာ ညွှန်ပြဖို့ ရည်ရွယ်ထားတယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒီယေလရဲ့ ခုနစ်ဆယ်ပတ်မြောက် ရက်သတ္တပတ်မှာ တစ်ရက်ချင်းစီဟာ တစ်နှစ်နဲ့ ညီမျှပါတယ်။ အဲဒီညမှာ ကျွန်တော် ပထမဆုံးလှုပ်ခဲ့တာက ပဟေဠိရဲ့ ခုနစ်နှစ်မြောက်နှစ်ကို ကိုယ်စားပြုပါတယ်။ ကျွန်တော့်စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်ရင် ၂၀၁၆ ခုနှစ်ဟာ ပဟေဠိရဲ့ ခုနစ်နှစ်မြောက်နှစ်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာ နှစ်ကြိမ်ကြိုတင်မြင်တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ခုနစ်နှစ်ကာလ (ယာကုပ်နဲ့ ယောသပ်ရဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ) ကို နှစ်ဆတိုးစေခဲ့သလို ဓမ္မဟောင်းကျမ်းမှာလည်း တဆေးမဲ့မုန့်ပွဲတော်နဲ့ တံတော်ပွဲတော်ကို ခုနစ်ရက်ကနေ ဆယ့်လေးရက်အထိ နှစ်ဆတိုးစေခဲ့တာကို နှစ်ကြိမ်မြင်တွေ့ခဲ့ရသလိုပဲ၊ ဘုရားသခင်က ဒီယေလရဲ့ ခုနစ်ဆယ်ပတ်မြောက်ကာလကို တစ်ပတ်တည်းမဟုတ်ဘဲ ခုနစ်နှစ်ကာလ နှစ်ကြိမ်အထိ နှစ်ဆတိုးစေခဲ့တယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဂျူးဗလီးစ်ကျမ်းမှာ အာဒိနဲ့ဝေဟာ ကျဆုံးခြင်းမပြုမီ ခုနစ်နှစ်ကြာ ဥယျာဉ်ထဲမှာ ရှိနေခဲ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီယေလရဲ့ ခုနစ်ဆယ်မြောက် ရက်သတ္တပတ်ရဲ့ ပထမအပတ်ရဲ့ အဆုံးဖြစ်တဲ့ ၂၀၁၆ ခုနှစ်ဟာ ဖန်ဆင်းခြင်းကနေ နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ ကုန်ဆုံးချိန်ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါတယ်။ ၂၀၂၃ ခုနှစ်ဟာ ဂျူးဗလီးစ်နှစ်ဖြစ်ပြီး လူသားကျဆုံးခြင်းကနေ နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ ကုန်ဆုံးချိန်ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါတယ်။

သို့သော် ထာဝရဘုရားသည် သူ၏အံ့ဖွယ်ပဟေဠိတွင် နောက်ထပ် ၃ ရက် (နှစ်များ) ထပ်ထည့်ခဲ့သည်။ ဒီယေလနှင့် သူ၏မိတ်ဆွေများသည် ဘုရင့်အမှုတော်ထမ်းဆောင်နိုင်မီ သုံးနှစ်ကြာ လေ့ကျင့်မှုကာလကို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည့် ဒီယေလ ၁ တွင် ဤအချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကြိုတင်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ဘီစီ ၁၆၅ ခုနှစ် ဟာနုကာပွဲတော်အတွင်း ဗိမာန်တော်ကို သန့်စင်ခြင်းမပြုမီ ဂျူးလူမျိုးများသည် တောင်ပေါ်သို့ ၃ နှစ်ကြာ ထွက်ပြေးခဲ့ကြသည့် ဟာနုကာဇာတ်လမ်းတွင်လည်း ကြိုတင်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ဒုတိယခုနစ်နှစ်ကာလ၏ ခုနစ်နှစ်မြောက်နှစ် (၂၀၂၃) သည် ကြီးမားသော တုန်လှုပ်မှုဖြစ်ရပ်တစ်ခု၏ အချိန်ဖြစ်ရန်ရှိသော်လည်း အပြစ်ဖြေရာနေ့ကို ကိုယ်စားပြုသည့် ဆယ်နှစ်မြောက်နှစ် (၂၀၂၆) သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ ဟေရှာယသည် ထာဝရဘုရားကို မြင်တွေ့ပြီး သူ၏အပြစ်ကို မြင်တွေ့ခဲ့သကဲ့သို့ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထာဝရဘုရားကို မြင်တွေ့ပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်များကို လွတ်ခြင်းခံရသည့်အချိန်ဖြစ်သည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်မှစတင်၍ ဆယ်နှစ်ကြာစောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသော ဤဆယ်နှစ်ကြာစောင့်ဆိုင်းမှုကို ဒီယေလ ၁ တွင် ကျွန်ုပ်တို့အား ကြိုတင်ဖော်ပြထားပြီး ဒီယေလနှင့် သူ၏မိတ်ဆွေများသည် မိမိကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေရန် ဆယ်ရက်ကြာ စမ်းသပ်မှုကာလကို ခံနိုင်ရည်ရှိခဲ့ကြသည်။ ခရစ်တော်အပေါ် သစ္စာရှိသူများသည် အသက်သရဖူကို ရရှိကြသည့် ဗျာဒိတ် ၂:၁၀ တွင် ဖော်ပြထားသော နောက်ထပ်ဆယ်ရက်ကြာကာလကို ကျွန်ုပ်တို့တွေ့မြင်ရသည်။ ဗျာဒိတ် ၁၄ တွင် ကိုယ်ကို မညစ်ညူးစေသူများ၊ ထာဝရဘုရားအား အဦးသီးသောအသီးအဖြစ် ပူဇော်ပြီး ကောင်းကင်ဇိအုန်တောင်သို့ ဆောင်သွားခံရသူများအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရှုရသည်။ ဟေဗြဲ ၁၂ တွင် ဤကောင်းကင်ဇိအုန်တောင်နှင့် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး တုန်လှုပ်ချိန်တွင် လွတ်မြောက်သူများအကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

၂၀၂၆ ခုနှစ်ဟာ “သခင်ဘုရား၏နေ့ရက်” ဖြစ်ပြီး အဦးသီးသောအသီးကို ခံယူသူများအတွက် ကိုယ်တော်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရပြီး ကျွန်ုပ်တို့၏အပြစ်ကို ဆေးကြောခြင်းခံရမည့်နှစ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ ၃ နှစ်ခွဲမှ ၅ လအထိသာ တိုတောင်းလာသော (ဗျာဒိတ် ၉ နှင့် မဿဲ ၂၄:၂၂ ကိုကြည့်ပါ) ကြီးစွာသောဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို ကြုံကြုံခံရန် ကျန်ရစ်သူများအတွက် ဘုရားသခင်၏ပြက္ခဒိန်တွင် Kislev ၏ ၂၄ ရက်မြောက်နေ့ဖြစ်သော ၂၀၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁/၂ ရက်အထိ စောင့်ဆိုင်းရမည်ဖြစ်ပြီး သခင်ဘုရားနှင့်အတူ ရှိနေရန် ခံယူရမည်ဖြစ်သည်။

၂၀၂၆ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၅/၁၆ ရက်၊ စပျစ်ရည်သစ်၏ အဦးသီးသောပွဲတော်တွင်

ပထမအမင်္ဂလာနှင့် ပထမအကြိမ် ချီဆောင်ခြင်း/ရိတ်သိမ်းခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ မြင်တွေ့ရမည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပြီး ထို့နောက် ထောင်စုနှစ်သစ်အစဖြစ်သော ၂၀၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁/၂ ရက်တွင် ဒုတိယအမင်္ဂလာနှင့် ဒုတိယအကြိမ် ချီဆောင်ခြင်း/ရိတ်သိမ်းခြင်းကို မြင်တွေ့ရမည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ တတိယအမင်္ဂလာမှာ နှစ်ပတ်ကြာ ဟာနုကာ မင်္ဂလာပွဲပွဲတော်အဆိုးတွင် ခရစ်တော် ကမ္ဘာမြေသို့ ဒုတိယအကြိမ် ကြွလာခြင်းဖြစ်ပြီး ၂၀၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားမည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်ကို ပထမလ၏ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ခရစ်တော်ရှင်ပြန်ထမြောက်ခြင်းနှင့် ပထမလ၏ ဆယ့်ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် နောဇသဘော တင်ဆောင်ခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကြိုတင်မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ ခရစ်တော်၏သတို့သမီးသည် ၂၀၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၉ ရက်၊ ဟာနုကာနေ့ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ရွေးချယ်ခံရသော အပျိုစင် သောတာအား မိဖုရားအဖြစ် ဘိသိက်ပေးခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အတွက် ကြိုတင်မြင်တွေ့ခဲ့ရသကဲ့သို့ ၂၀၂၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၉ ရက်၊ ဟာနုကာနေ့ ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့တွင် ဘုရင်ယေရှုနှင့်အတူ ကမ္ဘာမြေ၏ တွဲဖက်အုပ်စိုးရှင်များအဖြစ် သရဖူဆောင်းမည်ဟု ကျွန်ုပ်ယုံကြည်ပါသည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်းထဲက ဝမ်းနည်းဖွယ်အဖြစ်အပျက် ၃ ခုအတွက် တိကျတဲ့ရက်စွဲတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့ ဒီပဟေဠိကို ကျမ်းစာက ဘယ်လိုဖော်ပြထားလဲဆိုတာ သိရဖို့ ကျွန်တော့်ရဲ့စာအုပ် ဒါမှမဟုတ် စာအုပ်ရဲ့ အကျဉ်းချုပ်ကို ဖတ်ရှုဖို့ အားပေးပါတယ်။ ဘုရားသခင်က သင့်ကို ကောင်းချီးပေးပါစေ၊ မကြာခင်မှာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ဖို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်။